L 937

Aplinkos

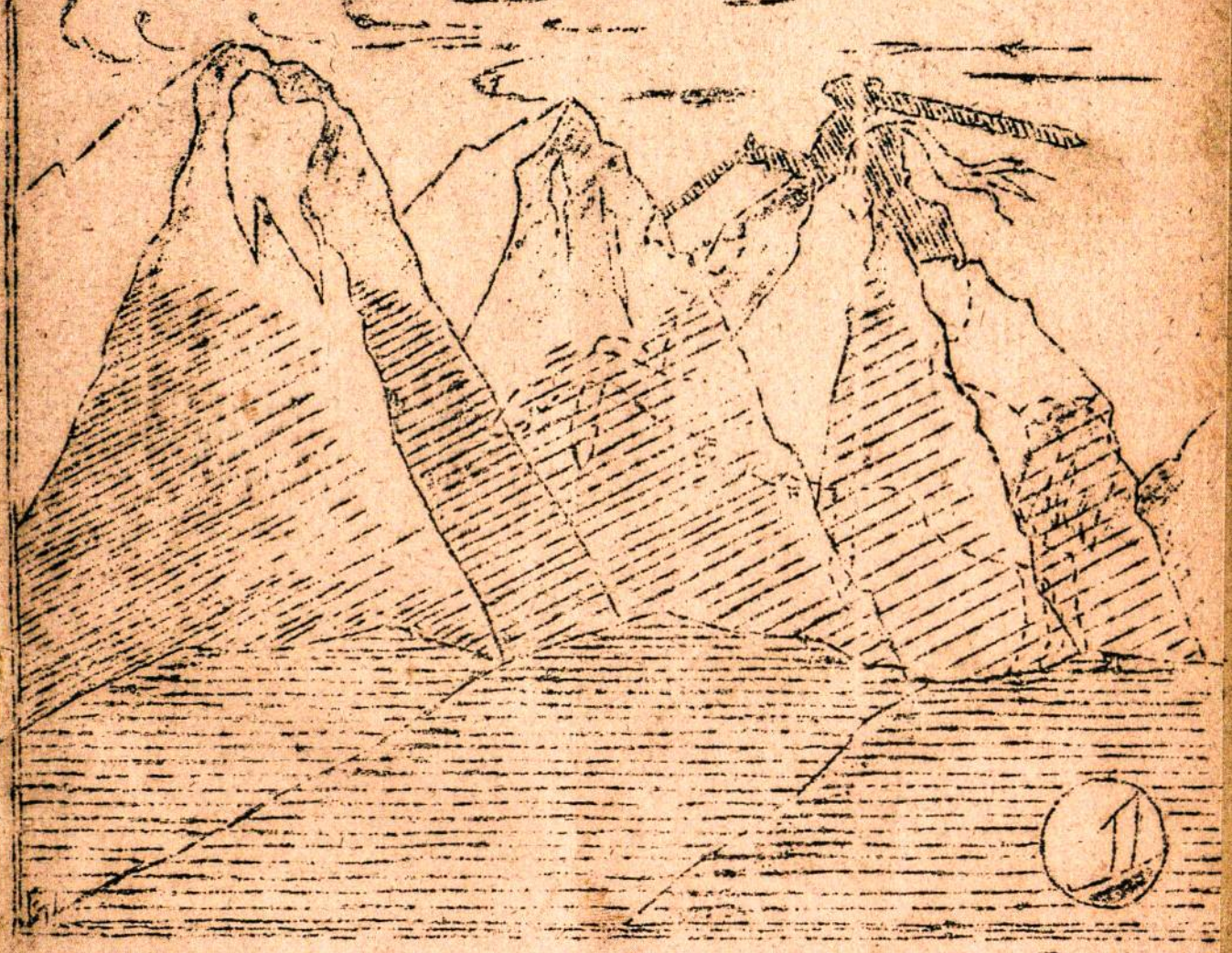

1

TIROLIO LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

1947. 1. 10. INNSBRUCK'AS

Alpių aidas

INNSBRUCK 1947.1.10.

REDAKCIJOS ŽODIS

Pradėdami leisti šį laikraštėlį, norime iš karto pasakyti mūsų tikslą. Pirmiausiai stengsimės šiame krašte gyvenantiems tautiečiams patiekti galimai daugiau žinių šiais kiekvienam tremtiniui daugiausiai rūpimais klausimais - 1/ apie Lietuvą, 2/ apie pačius tremtinius, 3/ apie Lietuvos klausimą tarptautinėje politikoje ir 4/ apie emigracijos galimumus. Tam mes stengsimės surinkti informacijas, talpančias laikraščiuose svetimomis kalbomis, perspausdinsime įdomesnes žinias iš čia retai pakliūnančių lietuviškų laikraščių ir panaudosime informacijas, gaunamas atskirų asmenų.

Taip pat stengsimės nušviesti mūsų gyvenimą čia, siekdami supažindinti su mūsų vargais ir džiaugsmais kitur, ypač užjūryje, gyvenančius lietuvius.

Laikraštėlį tuo tarpu leisime neperiodiniai, tada, kai susirinks pakankamai medžiagos. Mes tikimės, kad jis galės išeiti maždaug kas antrą savaitę arba bent kartą į mėnesį.

Mūsų darbo pasisekimas, be abejo, daug priklausys nuo kolonijos narių atsiliepimo - kiek jie padės mums vienokiu ar kitokiu būdu. Tad kviečiame visus lietuviškon talkon!

J.A.V. PREZIDENTAS PRIĖMĖ LIETUVIŲ DELEGACIJĄ.

Spalių mėn. 29 d. JAV Prezidentas Harry S. Truman Baltuosiuose Rūmuose Vašingtone priėmė Amerikos Lietuvių Tarybos delegaciją. Delegaciją sudarė: ALT pirm. Leonardas Simutis, vicepirm. adv. William Laukaitis, sekr. dr. Pijus Grigaitis, iždin. Mikas Vaidyla, teisėjas Jonas Žuris, Aleksandras Kumskis, William Kvetkas, adv. Jonas Grigalius, Sthasys Michelsonas, Marijona Kižytė ir adv. Kostas Jurgėla.

ALT pirm. Simutis supažindino delegacijos narius su Prezidentu, kurį lydėjo sekretorius Matthew Connelly.

Pasikalbėjimo metu buvo paliesta eilė klausimų liečiančių lietuvius pabėgėlius. Prezidentas Truman pareiškė, kad savo atsilankymo Europoje metu turėjęs progos aplankyti išvietintus asmenis, jų tarpe ir lietuvius. Prezidentas pažymėjo, kad stengsis parūpinti įvažiavimą išvietintiems asmenims ir kad tuo reikalu prašysiąs Kongreso papildyti emigracijos įstatymą. Išklausęs Amerikos Lietuvių Tarybos atsišaukimo Lietuvos ir Baltijos Valstybių reikalu, Harry S. Truman joms išreiškė savo simpatiją. Audiencijos metu, kuri truko apie pusvalandį, Prezidentui buvo įteiktas ALT raštas.

ALT delegacija Prezidento suteiktąja audiencija liko labai patenkinta.

Iš Amerikos pranešama, kad gen. McNarney pasiuntė į Vašingtoną buv. ambasadorių pulk. Anthony Drexel su pasiūlymu atidaryti Baltijos Valstybių pabėgėliams emigraciją į Alaską. Tuo reikalu buvo sudarytas specialus komitetas, susidedantis iš Valstybės Karo ir Vidaus Departamentų atstovų. Šio komiteto uždavinys buvo apsvarstyti patiektą pasiūlymą. Pulk. A. Drexel nuomone amerikiečių zonoj Vokietijoje šiuo metu randasi apie 170.000 lietuvių, latvių ir estų tremtinių. Apie 30.000 esą Švedijoje. Šia proga laikraštis pažymi, kad baltiečiai liko ištremti /exiled/ iš savo kraštų po to, kai šie buvo prijungti prie Sov. Sąjungos. Toliau pastebima, kad pasiūlymas buvo sutiktas palankiai. JAV vyriausybė tačiau abejoja, ar būsią galima priimti daugiau kaip 50 % aukščiau minėto tremtinių skaičiaus.

/Iš "Lietuvių Balso" Nr. 13-14/

ATLANTO CHARTA - LIETUVIO PRIMINIMAS.

"Continental Daily Mail" /1946.11.27/ dėl Juozo Daubos, gyv. Stuttgarte, laišką, kuriame jis rašo: "Sausio 1, 1947, sukanka penki metai, kaip Didžiosios Britanijos Jungtinė Karalija, ir Irlandija, Amerikos Jungtinės Valstybės, Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjunga ir kitos Valstybės /viso 26/ pasirašė Bendrą Deklaraciją /Joint Declaration/. Ta deklaracija Jungtinės Tautos patvirtino Atlanto Chartos, datuotos 1941 m. rugpiūčio mėn. 14 d., bendros programos principus ir tikslus.

Taigi, Atlanto Charta išreiškia Jungtinių Tautų tikslus ir norus, kokios rūšies pasaulis turėtų būti atstatytas po karo. Skyrius 3 sako: "Jos/Jungtinės Tautos/ gerbia visų žmonių teisę pasirinkti valdžios, po kuria gyvens, formą, ir jos nori matyti suverenes teises ir savivaldą atstatytas ten, kur jos buvo prievarta atimtos."

Baltijos Valstybės - Lietuva, Latvija ir Estija - 1940 metais buvo Raudonosios armijos okupuotos ir prieš jų gyventojų norą įjungtos į Sovietų Sąjungą. Tų valstybių žmonės penkis metus laukia pilno bendros deklaracijos įgyvendinimo. Ar Jungtinių Tautų pažadai bus kada nors įgyvendinti.

IŠ BALF SEIMO NEW YORKE.

BALF seimas įvyko spalių 18 ir 19 dienomis New Yorke. Seime dalyvavo per 180 asmenų iš 124 skyrių ir visi BALF direktoriai. Kaip žinoma, BALF direktoriatas susideda iš 21 direktoriaus. Jie pasiskirsto tarp įvairių Amerikos lietuvių veikimo pasišventiškusių srovių.

Seimo proga buvo aptarta tolimesni BALF veikimo planai, ypatingą dėmesį kreipiant į tremtinių gelbėjimui. Tuo reikalu buvo priimta eilė rezoliucijų. BALF seimo proga, iš Europos grįžęs BALF pirmininkas kun. Končius padarė platų pranešimą. Po pranešimo dėl atliktų jo darbų kilo diskusijos. Ypatingai diskusijos liečė BALF pirmininko atliktus įgaliotinių skyrimus. Tuo reikalu diskusijas pradėjo žinoma visuomenės veikėja Elena Devenienė /Žemės Ūkio Rūmų žinioje veikusios Lietuvos Ukininkų Draugijos pirmininkė. / Ponia Devenienė po invazijos yra iš Lietuvos išvykusi ir įsikūrusi Waterbury, kur jai po ilgų pastangų pasiseke iš Sibiro ištraukti išvežtą savo vyrą dr. Devenį. Ji nuvykusi į JAV išvystė didelę visuomeninę veiklą. Šiuo metu ji yra Lietuvių Amerikos Tarybos plenumo narė ir BALF 10 skyriaus pirmininkė.

Ponia Devenienė, pradėdama diskusijas tarp kitko pareiškė: Kiek teko girdėti iš Europos tremtinių, BALF nusižengė ne tik mūsų šalies demokratiniams principams, bet ir mūsų aukotojų norams . Mes žinome, kad Europoje DP savo lageriuose viską renkasi demokratiniu būdu. BALF šio principo nesilaikė ir visur skyrimo būdu paskyrė savo įgaliotinius - tas buvo girdėti ir iš pirmininko pranešimo. Todėl aš protestuoju prieš tokį BALF patvarkymą ir įnešu šią rezoliuciją: "Visi tremtiniai visoje Europoje BALF įgaliotinius ar BALF komitetus turi išrinkti demokratiniu būdu, o BALF centras daugiausiai tai gali pasisavinti teisę išrinktus komitetus tvirtinti."

Ši rezoliucija po diskusijų buvo perduota Rezoliucijų Komisijai, o paskum dėl kilusių plenumo debatų buvo perduota BALF direktoriatui. Direktoriatas ją ir priėmė didele balsų dauguma. Už rezoliuciją be savo socialistai, tautininkai, sandariečiai ir dalis katalikiškųjų srovių veikėjų.

Tat reikia tikėti, kad kun.Končiaus savotiškai pravesti BALF atstovų skyrimai visoje Europoje ir sukėlę daug nereikalingų ir karčių ginčų, nuėjusių net iki paskirų asmenų nuvertinimo ir nepagrįsto niekinimo, dabar pataisius tuos skyrimus rinkimo tvarka, prablaivins sunkią nuotaiką.

/Iš "Mūsų Kelias"/.

L I E T U V O J E .

Lietuvos Universiteto Teisių fakulteto profesoriai Tadas Petkevičius /buvęs Užsienio Reikalų Ministerijos juriskonsultas/, Tadas Zaleskis, Florijonas Jurskis ir Vytautas Jurgaitis suimti ir prievarta išvežti į Rusiją. Advokatas Dzidas Toliušis, Alfas Gingitis , Jonas Pikčilingis, Jonas Urbaitis, Justinas Šerkšnys /abu iš Šiaulių/ taip pat suimti ir deportuoti. Adv.Alfas Gingitis, betardant Vilniaus kalėjime, susirgo proto liga. Suimtas taip pat prokuroro padėjėjas Jonas Jonuška. Dauguma suimtųjų teisininkų buvo kairiųjų pažiūrų žmonės ir aktingai veikė prieš rudųjų nacių okupaciją Lietuvoje.

/Iš "Argentinos Lietuvių Balso"/.

L.B.gavo laišką iš brolio Žemaitijoje, kuriame rašoma: Iš po karo likome beveik nieko nenukenteję, esame sveiki ir gyvi. Gyvenam neblogai, pavalgyti dar turime. Turime dar karvę, avelę, auginame paršiuką, esame pasisėję rugių, bulvių, avižų. Tikimės, kad per žiemą išsimaitinsime. Valdžiai prievolė ne labai didelė. Mums per metus, nuo penkių hektarų reikia valdžiai atiduoti: 60 kg rugių, 50 kg bulvių, 200 kg pieno, 20 kg mėsos, 70 kiaušinių, pusė kilogramo vilnų. Už visą pristatytą prievolę gausime apie 30 rubl. Mokesčiai irgi nelabai dideli. Mums įvairių mokesčių į metus reikia sumokėti apie 300 rubl. Nuo darbo prievolės esame atleisti, nes vyras eina veltui pagrajinti į valdiškas apeigas bei vakarėlius. Sunkiau yra su drabužiu ir kitomis prekėmis. Valdiškose krautuvėse po karo mažai dar ko tėra, sunku nusipirkti. Kiek gaunama pagal kortoles druskos, 1 kg žibalo, 3 dėžutes degtukų. Degtinę ir alų galima pirkti laisvai, degtinės 1 ltr kainuoja 100 rubl., o alaus 1 ltr 12 rubl.valdiška kaina. Darbininkas valdiškame darbe uždirba po 7 ar 6 rubl.per dieną, o vidutinis tarnautojas uždirba 300 rubl.į mėnesį. Gauna maisto kortelę. Gyvena gerai - pinigų per mažai.

/Iš "Kalbivio"/.

Prieš kurį laiką lankėsi Lietuvoje žinomas Amerikos komunistų veikėjas A.Bimba. Rašo "Laisvėje", kad žmonės Lietuvoje ne mažiau gerai kaip Amerikoje. Kauno ir Vilniaus gatvėse matęs girtų.

"Blogas Lietuvoje dalykas, tai didelis samagono paplitimas, - rašo Bimba. Valstiečiai ji gamina ir geria. Stebėtis reikia, kas juos visus taip išmokino tą piktą skystį pasidaryti! Kadangi vyriausybė yra paskendusi kituose darbuose, tai nepastebėjau, kad prieš tai būtų vedama įtempta kova."

/"Laisvė"/.

"Tarybų Lietuva" skundžiasi, kad daugelyje įmonių ir įstaigose profesiniai susirinkimai šaukiami labai retai, o ir tuose tenkinamasi vien kasdieninių reikalų apsvarstymu. Kultūrinio darbo komisijos, beveik per visas įstaigas, pardėm nieko nedirba. Kultūrinis darbas beveik visiškai nedirbamas "Raudonoje Vėliavoje"; "Trikotažo" /profkomiteto pirm.drg.Jalinskas/. Pirčiųskalbyklų trestė /čia ištysusis mėnesinis net susirinkimų nešaukiama/. Beveik niekur neorganizuojamas visuomenės laikraščių skaitymas, tarptautinių įvykių komentavimas ir t.t. Ypač blogai profsąjunginis darbas dirbamas valstybinėse įstaigose. Net pats Valst.Darb.Profsąjungos Kauno Miesto Komiteto pirmininkas apie profkomitetų veiklą tik tiek galėjo pasakyti, kad jie"nieko nedirba."

/"Tarybų Lietuva" Nr.50/.

"Tarybų Lietuva" talpina Kauno Marksizmo-Leninizmo Universiteto lektoriaus Grankin pranešimą. "Studijavimas vyksta aukštame lygyje, - Grankin rašo. - Ypatingai popularūs dėstytojai yra dialektinio ir istorinio marksizmo profesorius Nazarkin ir Sovietų Sąjungos istorijos profesorius Kozlovski. Daugumo klausytojų rodo didelį studijomis susidomėjimą. Pavyzdingi studentai yra: Valstybinio Universiteto profesorius Silanow, Lenino rajono partijos komiteto sekretorius Smirnov, Kauno Laivininkystės vyr. inž. Černobrivcev, Kauno miesto partinio komiteto karinio skyriaus vedėjas Sorokin, fabriko "Žilutė" technologas Kačalkin...

/"Tarybų Lietuva" Nr.52/.

Komunistų partijos sekretoriumi Kauno mieste, kaip skelbia "Tarybų Lietuva", yra Tambovcev. Tarybų Lietuvos Žuvies pramonės ministeriu yra drg.Zasypkin ...

/"Tarybų Lietuva" Nr.42/.

L I E T U V I A I S V E T U R .

- Tübingeno mene pasaulyje visą laiką pastebimas didelis judrumas. Parodos, koncertai, teatras, prancūzų gastrolės, filmos tiesiog iš gausybės gago. Tačiau to nepasakytume apie lietuviškąjį kultūrinį gyvenimą. Nuo praeitos vasaros čia nyku, jei neskaity-

ti pasibaigusios parodos. /"Šviesa"/.
- Pasirodė LTB oficiozas-savaitinės "Tremtinių žinios" /Wiesbadene/. Tai daugiau informacinis laikraštis, patyrusių žurnalistų vedamas.
- Spalių mėn. Tübingene pasirodė dėmesio vertos knygos - beletristo Stepo Zobarsko "Savame krašte" ir poetų M.Nagio ir A.Nykos-Niliūno eilėraščių rinkiniai.
- Kai kurie mūsų operos solistai apleidžia ir jau apleido Europos kontinentą. V.Grigaitienė apsigyveno AJV.
- AJV /Kalifornijoje/ gyvenąs prof.Pakštas pakviestas redaguoti Lietuvių jaunimo žurnalą "Vytį". Jis buvo pirmas to žurnalo redaktorius 1915 m.
- Vilius Strorasta /Dr.Vidūnas/, 50 metų išgyvenęs Tilžėje, buvo atsidūręs rusų zonoje Pomeranijoje. Dabar persikėlė į anglų valdomą Vokietijos dalį.
- Biržietis Dr.Mikėlėnas iš rusų zonos Vokietijoje atbėgo anglų zonon.
- Stasys Pauliukas /Stanley Paulik/ Čikagos lietuvis, per 18 valandų perplaukė Mičigano ežerą, 35 mylias.
- Dr.V,Kemėžis tarnauja: JAV kariuomenėje Japonijoje.

S T U D E N T A I .

-Lapkričio 15-16 d.d. Augsburge įvyko Vokietijoje studijuojančios lietuvių studentijos atstovų suvažiavimas. Į naująją centrinę atstovybę išrinkti: Pitkunigis, Jurkštas, Kudukytė, Pundzevičius Makulis, Dargis, Tornau, į revizijos komisiją: Dagys, Čepulis, Arbačiauskas, į garbės teismą: Petrutis, Baškis, Stiklakis.
- Erlangeno universiteto vasaros semestre studijavo 64 lietuviai. Lietuviai, kaip ir daugelis kitų užsieniečių, iki šiol buvo UNRRA globojami, turėjo gražų namą ir iš viso geras sąlygas. Po "peršvietimo" daug lietuvių paramos nustojo. Būdinga, kad DP teisių nustojo visi tie studentai, kurie mokėsi Vilniaus universitete arba turėjo ką nors bendro su Vilniaus kraštu. Likusių UNRRA globoje padėtis taip pat yra pasunkėjusi. Studentų namų jau nebėra, visi suvaryti į bendrą DP stovyklą karcivinėse /10-15 asmenų vienam kambaryje/ ir mokslui sąlygos yra labai sunkios. Studentai su profesūra ir vokiečiais studentais sugyvena gražiai. /J.P.Kodys, "Šviesa"/.
- Prancūzijoje 1946/47 m. lietuvių studentų priskaitoma apie 30. Daugelis iš jų gyvena ir mokosi Paryžiuje. Sąlygos yra gana sunkios.

V I E T I N Ė S Ž I N I O S .

Lietuvių Sąjungos Tyrolyje ir studentų sambūrio "Lithuania" palaidimas.

Kontrolinės prancūzų Misijos paredymu iš 12.12,1946 metų visos užsieniečių organizacijos panaikintos. Tuo pačiu raštu leidžiama kiekvienai tautybei įsteigti po vieną-atskirą organizaciją. Naujoji Lietuvių Sąjunga apjungs visus Tyrolyje gyvenančius tau-

tiečius ir visas buvusias organizacijas. Buv. LRK Tyrolio skyrius sudarys ekonominę Sąjungos sekciją, Sambūris - kultūrinę sekciją ir t.t.
Pagal Prancūzų valdžios parėdymą nuo 1.1.1947 metų Sąjungos nariais galės būti tik tie tautiečiai, kurie turės DP teises. Šiuo laiku Lietuvių Sąjunga yra persiorganizavimo stadijoje. Artimiausiu laiku numatomi nauji rinkimai.

Proga išvykti Prancūzijon.

Prancūzų Karinės Misijos raštu iš 17.12.1946 m. pranešama, kad tuo tarpu masinis lietuvių perkėlimas į Vokietijos prancūzų zoną yra negalimas. Tame pačiame rašte šiūloma 15 jaunų merginų darbas Prancūzijoje. Jos būtų panaudotos auklių ir tarnaičių darbui. Taip pat prašoma 15 merginų sekretorių-mašininkių pareigoms. Reikalaujamas geras prancūzų kalbos ir maš irraščio mokėjimas.

Dailininkas Gopas dirba.

Lietuvos meno pasaulyje gerai žinomas klaipėdiškis dailininkas Rudolfas Gopas, baigęs Kauno Meno Mokyklą 1937 metais, šiuo laiku gyvena Tyrolyje. Nežiūrint medžiagos trūkumo, dailininkas dirba su dideliu entuziazmu ir paskutinių pusantrų metų bėgyje yra sukūręs apie 300 portretų ir peisažų. Buvo numatyta surengti jo darbų paroda, bet dėl patalpų stokos teko laikinai nuo šio sumanymo susilaikyti. Paskutiniu laiku ponas Gopas įtemptai studijuoja prancūzų mena.

I Š I N N S B R U C K O S T U D E N T Ų G Y V E N I M O.

Sugriuvus III Reichui susidarė mūsų akademiniam jaunimui sąlygos tęsti toliau savo nutrauktas studijas. Uždarius vokiečiams mūsų universitetus, tik mažoji mūsų studentų dalis galėjo studijuoti, buvo jaučiamas didelis mūsų jaunimo veržimąsis į Vokietijos ir Austrijos universitetus. Aiškiai tai galima buvo pastebėti Innsbrucko universitete, kur 1945 metų rudenį įsiregistravo 136 lietuviai studentai. Sekančiame vasaros semestre studentų skaičius sumažėjo iki 90, kadangi daugelis dėl sunkių materialinių sąlygų persikėlė gyventi ir studijuoti į Vokietiją, kur sąlygos studijuoti DP studentams yra palankesnės. 1946 metų žiemos semestre tas skaičius dar labiau sumažėjo, ir dabartiniu metu studijuoja Innnsbrucko universitete 52 studentai.
Mokslo srityje Innsbrucko studentai, nežiūrint ypatingai sunkių sąlygų, yra atsiekę tam tikrų rezultatų, kurie rodo, kad mūsų studentams Amerikos visuomenės teikiama parama neina veltui. Innsbrucko studentai yra susibūrę į nepartinį lietuvių studentų sambūrį "Lithuania", kuris jungia visus lietuvius studentus, nežiūrint įsitikinimų ir pažiūrų. Tuo būdu siekiama vienybės ir vienos bendros lietuviškos linijos. Dabartinę sambūrio valdybą sudaro: pirmininkas - Jurgis Budzeika, vicepirmininkas - Ričardas Urbanavičius, sekretorius - Jonas Gustainis, ekon. reik. vedėjas - Kostas Arcibuševas. Sambūrio ribose veikia įvairios sekcijos, ir būtent: kultūrinė, visuomenininkų, sporto, spaudos. Šios sekcijos išvysto gan gyvą veiklą, žinoma, kiek sąlygos ir laisvas laikas leidžia. Taip pat palaikoma glaudūs ryšiai su austrų, lenkų,

jugoslavų, ukrainiečių ir kitų tautybių studentais.
Sambūris kreipia taip pat didelį dėmesį į bendradarbiavimą su lietuviškąja visuomene. Kaipo studentai ir jauni žmonės turi jie, žinoma, kitus tikslus ir gal kitus rūpesčius, bet vis dėl to jie yra tos visuomenės aktingoji dalis.

NAUJIEJI LIETUVIŲ DAKTARAI.

Innsbrucko universiteto gavo teisių daktaro titulus Vytautas Dambrava ir ekonominių mokslų daktaro titulus - Kostas Valadkevičius, Aleksandras Vabalas ir Jonas Juodikis, bo to, Petras Nemickis.
Praeitų metų bėgyje trys studentai ekonomistai gavo diplomus: Jurgis Budzeika, Jonas Dagys ir Alfonsas Viliūnas.
Daugumas Innsbrucko studijuojančių lietuvių studentų yra baigiantieji, todėl reikia tikėtis, kad šiais mokslo metais dar ne mažas skaičius /apie 15/ baigs universitetą bei gaus daktaro diplomus.

EMIGRACIJOS GALIMYBĖS,

Iki šiol yra išryškėjusios dvi emigracijos galimybės - į Pietų Amerikos valstybes ir į Amerikos Jungtines valstybes. Iš Pietų Amerikos valstybių daugumas pasirenka Argentiną, nes ten yra mums tinkamiausias klimatas ir, be to, ten jau gyvena nemažas skaičius lietuvių. Į Argentiną emigruoti, atrodo, didelių sunkumų nebus. Bene didžiausia kliūtis - transporto sunkumai, dėl ko, kaip girdėti, per metus tegalės būti pervežta 20,000 žmonių.
Dabar dėl emigracijos į AJV. Čia kol kas yra daugiau sunkumų: reikia gauti iš Amerikos afidavitą, reikia laukti eilės kvotoje ir, pagaliau, taip pat reikia laukti transporto. Tačiau turint pasiryžimo visus tuos sunkumus galima nugalėti. Dėl afidavitų, neturintieji Amerikoje nei giminių nei pažįstamų, galėtų pabandyti kreiptis į jiems žinomas lietuvių organizacijas, bei atskirus asmenis, o su Amerika ryšį turintieji turėtų jiems padėti, juos rekomenduoti. Kvotos reikalus taip pat, reikia manyti, susitvarkys, nes Amerikoje dėl didesnio pabėgėlių skaičiaus įsileidimo kovoja įtakingi asmenys.
Paskutiniu laiku pradėtas svarstyti baltų apgyvendinimo Aliaskoje klausimas. T.y. Amerikos karinės vadovybės sumanymas. Aliaskos klimatas, žinoma, yra kietokas, bet ne toks, kad ten negalima būtų gyventi. Pagaliau, neatrodo, kad emigrantai ten būtų už spygliuotų vielų uždaryti...
Norintieji emigruoti jau dabar turėtų nusistatyti, kur jie vyks, ir, pirmiausia, turėtų pasistengti pramokti tos šalies kalbą. Taip pat labai pravartu būtų išmokti kokį amatą, nes daugeliui sunku bus gauti darbo pagal savo profesiją.
Tačiau tai jokiu būdu nereiškia, kad, pavyzdžiui, studentai turėtų mesti studijas ir pradėti mokytis amatų ir kalbų - jie turėtų suderinti vieną ir kitą. Į emigraciją turime žiūrėti kaip į laikiną padėtį, anksčiau ar vėliau grįžimo į tėvynę, kur mokslus užsienyje baigęs jaunimas bus labai reikalingas ir naudingas

EMIGRACIJA KANADON.

Ottawa, 25.12.1946. Įvažiavimo leidimų išdavimas sausio 1 1 d. pasieks maždaug prieškarinį lygį, kaip Paryžiuje, Briuselyje ir Haagoje taps atidarytos atitinkamos įstaigos. Nuo tada kiekvienas, norįs emigruoti, ir turįs reikalingas kvalifikacijas, galės vietoje, vienoje iš šių trijų įstaigų, gauti leidimą.
Daromi pasiruošimai, kad tose dalyse, kur Kanados emigracijos įstaigų nėra, reikalingas patikrinimas būtų atliktas Kanados atstovybėse. Didelė kliūtis dideliam ir stambiam emigrantų perkėlimui yra okeaninio transporto trūkumas, kuris yra karo išdava. Bet oficialūs šaltiniai čia sako, kad šis trūkumas bevoik kasdieną mažėja ir, kad bus galimas padidintas parvažiavimų skaičius. Dominijonų vyriausybė taip pat padarė specialių žygių pagreitinti atvykimui į Kanadą pabėgėlių ir išvietintų asmenų, kurie yra artimos giminystės ryšiais surišti su Kanados gyventojais.
Pabėgėlių įsileidimo politika buvo nustatyta šių metų pradžioje ir gegužės mėnesį tapo įstatymu. Jos pasekoje pabėgėliai bus įsileisti Kanadon, jei jų Kanados giminės apsiims remti ir apgyvendinti juos, taip kad jie netaptų našta kraštui. Kadangi dauguma kalbamų asmenų yra pabėgių ir išvietintų asmenų stovyklose ir negali pasiekti emigracijos įstaigų, Dominijono vyriausybė nutarė į stovyklas siųsti specialias emigracijos komisijas, kad jos vietoje atliktų patikrinimą.
Europos emigrantams, norintiems vykti į Kanadą, po sausio 1 d. galios tie patys reikalavimai, kaip ir prieš karą - kad būtų ūkininkas, norintis ūkininkauti Kanadoje, kad išlaikytų sveikatos ir būdo patikrinimą, kad turėtų pakankamai pinigų išlaikyti savo ir šeimą, kol įsikurs.
Vienintėlė kita įsileidžiamų europiečių klasė yra Kanados gyventojų sužadėtinės /Reuteris/.

FAKTAI APIE ALIASKA. - Rašo Antanas Čelkis.

Mes perspausdiname A.Čalkio straipsnį iš "Kalifornijos Lietuvių" /Nr.10, 1946 m.lapkričio mėn./. A.Čalkis buvęs Atsitiminkų Draugovės šokėjų grupės narys, sugrįžęs iš karinės tarnybos, apsigyveno Aliaskoje: c/o ARR Bkm Anchorage, Rod.

Vykstant į Aliaską pirmoji mūsų stotis buvo Kolfikon. Tai nedidelis ir jaukus miestelis, žinomas kaip didžiausias žuvininkystės centras, su moderniškais nameliais, puikiomis krautuvėmis. Oras šaltokas, lyja.
Juneau buvo antras miestas. Jis yra vadinamas Aliaskos sostine. Tarp aukštų kalnų yra įrengtos didžiulės aukso kasyklos ir jų įstaigos. Čia randasi didžiausia Aliaskos aukso kasykla, kurioj dirba apie 1.000 darbininkų. Ji karo metu buvo uždaryta ir šiais metais turėjo jau pradėti veikti. Turi aerodromą ant vandens, lentpiūvę, žvejojimo prieplaukas.
Dar teko aplankyti šiuos miestus: Seward, Valdez, Anchorage, CJrry, Healy, Nenano, Fairbanks ir kt. Anchorage turi apie

10,000 gyventojų, Fairbanks - apie 5.000.
Aliaskoje yra ūkininkavimo vietų, kaip turtinga M a t a n u s k o Valley, Palmer, Chomer. Tananoje ypatingai gerai auga kopūstai ir bulvės, kurių galva sveria net 40 svarų!
Bendrai Aliaskoje yra viskas nuo 50 % iki 100 % brangiau negu Amerikoje. Tik žinoma, daug daugiau čia žmonės ir uždirba.
Štai keletas kainų pavyzdžių: pusryčiai - 1.00, pietūs 2.50, butai nuo 150.00 iki 800.00/mėn. Alaus bonka 40 ct., pienas 30-70 ct., kiaušinių tuzinas 1.50. Tos kainos paimtos iš didesnių miestelių, tačiau tolimesnėse vietose, kur yra sunkus pristatymas viskas dar brangiau kainuoja.
Aliaskoje gyvena apie 30.000 baltųjų žmonių ir apie 40.000 vietinių, mergaičių skaičius yra du kartus mažesnis negu vyrų. Čia, turint kapitalo, būtų galima lengvai atidaryti anglies, aukso ar kitų metalų kasyklas. Tik visas blogumas su pristatymu iki geležinkelio, nes nėra tinkamų kelių, o be to, dideli kalnai apsunkina pristatymą. Aliaskoje randasi apie 21 mil. acres anglies žemės. Vienoje vietoje Aliaska randasi mažiau mi.. nuo Sibiro, kitoje vietoje tik 80 m. nuo Azijos.
Vienu žodžiu, Aliaska nėra baisus kraštas, kaip daug kas mano. Čia žmogus, jei sutinka su gamtos sunkumais, tai randa neišsemiamą cukrinę. Žinau vieną lietuvį, paprastą darbininką, kuris per mėnesį uždirba net 600.00. Iki šiol teko sutikti tik apie 10 lietuvių. Kaip tik man ir kyla mintis, kur yra tie mūsų ambicingieji, tvirtos valios ir energingieji lietuviai. Juk jiems čia kelias atviras, kaip ir kitoms tautoms: švedams, vokiečiams, lenkams, airiams, kurie pajėgia nugalėti šios šiaurės šalčius bei sunkumus ir kurie čia nemažai susitaupo pinigų dėl šviesesnio rytojaus. Ypatingai man daug tenka susitikti žmonių, atvykusių iš Kalifornijos, bet dar nesutikau nei vieno lietuvio, Kodėl mūsų lietuviai to negali padaryti? Argi jie jau taip visi turtingi ir apsirūpinę atsitiki, ar tik atsičiai leidžia rūpintis jais? Didėjant Aliaskoje gyventojų skaičiui, tikiuosi, kad čia daugiau ir lietuvių atvyks.

LIETUVIAMS TREMTINIAMS ŽINOTINA.

Kai rašote savo draugams ar giminėms laiškus, paraikšdami norą atvykti į J.A.V., neužmirškite paklausti savo ir savo šeimos narių gimimo datą, vietą, profesiją ir giminystės ryšį. Taip pat reikalingas tikslus dabartinis antrašas. Nesiveržykite savo norų ir planų parašyti net ir pirmame laiške. Jūsų artimieji ar draugai patys negalės jums padėti, tai gal suras ką nors, kas sutiks jums padėti.
Daugelis tremtinių laiškuose klausia patarimų, kaip tai, kas naudingiausia būtų mokytis prieš atvykstant Amerikon, kokios čia pragyvenimo ir uždarbių sąlygos ir t.t. Aišku, svarbiausia yra mokytis anglų kalbos, be kurios bus sunku gauti Amerikoje geresnį darbą, ypač įstaigos darbą. Toliau seka profesija, iš kurios turėsite pragyventi. Geriausiai apmokamos profesijos yra įvairių inžinierių /elektros, statybos ir mašinų/, gydytojų, amatininkų, kaip tai: mūrininkų, mašinistų, automobilių vairuotojų ir net kirpėjų, kurie gauna dolerį ir daugiau už plaukų nukirpimą. Bendra atlyginimo taisyklė yra tokia: kuo sunkesnį

darbą atlieki ir kuo turi daugiau patyrimo, ilgesnį laiką dirbi toje pačioje vietoje, tuo daugiau atlyginą. Štai keletą pavyzdžių: Kalifornijoje moka mūrininkams /bricklayers/ po $ 2.25 per valandą, už plasteriavimo darbą ir statybos darbą po $ 2.00 per val., mašinistams dirbtuvėse po $ 1.60 ir $.1.80 per val.- gi šeštadieniais pusantro karto daugiau, o sekmadieniais du kartus daugiau, taip pat, jeigu dirbi virš 40 valandų per savaitę, moka pusantro karto daugiau per valandą. Tad nenuostabu, kad čia įstaigų darbai, arba mokytojų profesija yra apmokama du kartus mažiau, negu bemokslio darbininko sunkus darbas. Iki šiol mokytojai gaudavo mažiausią atlyginimą /$ 1.500,oo per metus/, dabar per šių metų balsavimus pravesta jiems atlyginimas $ 2.400,oo per metus.

Geriausia lietuviams, jei sąlygos leidžia, būtų pasimokyti automobilių vairavimo, įvairių mašinų dirbtuvėje operavimo, statybos darbų, elektros [illegible] motorų taisymo, elektros įvedimo į namus, spaustuvės darbų, kaip tai su linotype raidžių rinkimo ir persų operavimo ir t.t. Kas moka ką nors gerai atlikti, priskaitomas prie "skilled labor" ir yra gerai apmokamas. Labai plati sritis Amerikoje yra chemijos ir fizikos srityje, nes čia plinta taip vadinami "plastics" dirbiniai. Kurie studijuoja chemiją, mediciną ar inžineriją, būtų geriausiai tai baigti ir tik tada vykti Amerikon, arba bent gauti tam tikrą skaičių kreditų /užskaitų/. Kalifornijoje yra didžiausi ir gražiausi vaismedžių ūkiai: vynuogių, kriaušių, persikų, figų, datos, slyvų, prunes ir k. Čia labai daug pagaminama vyno ir džiovintų bei konservuotų vaisių. Gal kai kuriems pasisektų šioje srityje išsispecializuoti. Gabūs menininkai gal rastų progos įlįsti net į filmų produkciją Hollywoode.

Darbo sąlygas pabrėžiau todėl, kad atvykus Amerikon nebūtų rūgojimo ir prikaišiojimo giminėms ir draugams už jų pakvietimą čia atvykti. Neturėkite iliuzijų, kad čia gatvės auksu grįstos ar kad lengva praturtėti visokiems avantiuristams, kaip nupiešiama pasakose. Gal taip buvo seniau, bet ne dabar. Taip, tiesa, čia yra daug aukso, bet jį gauti reikia gana sunkiai dirbti. Vieną tikrai galime užtikrinti, kad čia turėsite visas galimas laisvės: spaudos, žodžio, religijos ir politinės. Turėsite laisvę vykti tenai, kur norėsite, pasirinkti darbą, kurį labiausiai mėgsite ir kurį geriausiai mokėsite atlikti. Tos plačios laisvės Amerikoje net daugelį lietuvių apakino: daugelis išsižadėjo savo tėvų tikėjimo, suardė šeimų židinius, pasidavė įvairių propagandistų įtakai /net surusėjo ir sulenkėjo, būdami Amerikoje!!!/ ir daugelis nutautėjo - suamerikonėjo, užmiršo savo gimtąją kalbą, papročius ir senąją tėvynę. Dėl šių faktų, kai kurie Amerikos lietuviai vadai nelabai skatina tremtinių lietuvių parsisiųsdinimą Amerikon.

"Kalifornijos Lietuviai" /Nr.10/46/

IŠVYKIMO GALIMYBĖS KOLUMBIJON. /Ištrauka iš kun.Tamošiūno laiško/

Plotas -1125000 kv,km., padėtis - 12-6 laipsn.abipus pusiaujo, klimatas - nuo karšto tropikų iki šaltoko. Miestai yra daugumoj

vidutinio ir šalto klimato zonose. Sostinė Bogota stovi šaltojo zonoje. Industrija - pramonė, gyvulininkyst, žemės ūkis randasi taip pat vidut.ir šalto klimato zonose. Gyventojų skaičius - 10 mil. Sveikatingumo atžvilgiu: klimatas yra blogo /dėl ligų ir kitų priežasčių/ , bet yra ir gero-pavasarinio šiltumo. Pramonė-pilnam augime ir turi geras perspektyvas dėl savo žemės turtų: žibalo, anglies, metalų, mineralų. Ūkis ir gyvulininkystė gana atsilikę, bet turi gerą ateitį ir yra pelningi.
Visi europiečiai dėl savo darbštumo yra gerai įsikūrę. Bet norėkis manyti, kad atvažiavę čia ras "rojų žemėje", nes pradžioje reikia nugalėti daug sunkumų: dėl klimato, kalbos, papročių, darbo sąlygų.
Emigracija: vienintėlis būdas žemės darbams, pramokus kalbą, užsiėmimą galima pakeisti. Yra sudarytos galimybės įvažiavimui 2.000 lietuvių, vėliau gal daugiau. Norį važiuoti, turi registruotis kaip žemės ūkio darbininkai. Atvykę, po trumpo laiko, galės įsikurti, kaip patiks. Lietuviai yra atleisti nuo įvažiavimo užstato, ir apskritai, čia lietuvių vardas labai geras.
To pasekoje pašalpos komitetas yra sudaręs su ūkininkais 240 sutarčių lietuviams. Pagaidaujamos šeimos. Atvykusi šeima gauna: įrengtą namą, 1 ha žemės ir 2 pozus dienai vienam asmeniui /1,25 doleriai/. Pažangūs ūkininkai tuojau gali gauti ūkvedžių vietas su gera užmokesčiu. Miestuose labai trūksta namų darbininkų.
Toliau laiško autorius skolojasi dėl kelionės išlaidų. Jis laiko tai vienintelio kliūtimi, bet dabar kelionės išlaidas apmoka pabėgėlių komitetas prie UNO.
Kolumbijoje yra penki lietuviai kunigai, ir, kaip autorius rašo: "Visuomet ir visur pasiruošę padėti mūsų broliams, be jokio skirtumo. Mūsų sielvartas, kad iki šiolei dar realiai jums nepadėjome ... Pasveikink mūsų vardu visus mūsų tautiečius. Dievui ir Tėvynei! Kun.M.Tamošiūnas".
Norintieji vykti Kolumbijon turi asmeniškai arba laišku pristatyti lietuvių Sąjungai Innsbrucke šias žinias: pavardė, vardas, gimimo data ir vieta, profesija, šeimos sudėtis /taip pat su gimimo data ir vieta/. Viskuo kitu pasirūpins mūsų emigracijos sekcija.

BALTAI ANGLIŲ KASTI.

Briuselis, 1946.XII.21 d. Einant Belgijos vyriausybės ir Amerikos susitarimu 20.000 išvietintų asmenų, daugiausiai baltų kilmės bus paimta iš Jungtinių Valstybių zonos Vokietijoje darbui Belgijos anglių kasyklose. /Reuteris/.

4 GARLAIVIAI VEŽIOS PABĖGĖLIUS.

"JAV Prezidento pareiškimu tarp Bremerhaveno ir New Yorko ateityje nuolat plauksios 4 garlaiviai vežiodami pabėgėlius", - rašo "New York Tribune". /24.12.1946/. Kiekvienas jų galės paimti 900 žmonių. Jie vež tuos, kurie, einant AJV emigracijos įstatymais, gaus teisę vykti į AJV. Tiesą pasakius, tirys šių garlaivių jau plaukioja keletas mėnesių. Toliau laikraštis ragina padidinti JAV personalą ir lėšas, kad jie galėtų greičiau tuos reikalus tvarkyti.

BALTAI NENORI GRĮŽTI.

Gruodžio mėn.29 d. "New York Herald Tribune" įdėjo savo korespondento pranešimą apie DP Vokietijoje. Dėl vietos stokos negalėdami viso rašinio šiame numeryje perspausdinti, paduodame įdomesnes vietas.

"Tarp labiausiai nenorinčių grįžti namo DP amerikiečių stovyklose Vokietijoje yra 100.000 baltų, - rašo korespondentas. Hanau stovykloje mažiau negu vienas nuošimtis lietuvių sutiko grįžti į savo Sovietų okupuotą kraštą. Panašus entuziazmo trūkumas charakteringas taip pat latviams ir estams.

Šiuo metu DP įkurdinimo planai stovi vietoje dėl Rusijos pažiūros į lenkų ir baltų įkurdinimą ir Palestinos klausimo neišsprendimo. DP problema yra perdaug surišta su kitomis žemės rutulio politinėmis problemomis, kad ją būtų galima greit išspręsti. Jeigu Sovietai nenustos domėjęsi DP iš jų satelitinių valstybių, daugelis kraštų nenorės tų žmonių priimti emigrantais, bijodami sukelti Rusijos nepasitenkinimą.

DP nelieka nieko kito, kaip laukti toliau, kad valstybių vyrai, kurie tvarko pasaulį, išlygins savo skirtumus ir padarys ką nors šio tragiško nacių Vokietijos palikimo likvidavimui."

PABĖGĖLIAI PRADĖJO PLAUKTI.

Londonas, 26 gruodžio. Sir Herbert Emerson, Tarpvyriausybinio Komiteto Pabėgėliams direktorius pareiškė, kad laisvas grįžimas namo, žinoma, yra geriausias DP problemos išsprendimas. Vienok komitetas pradeda atskiriems asmenims bei grupėms ir emigruoti. Emersonas paminėjo, kad pabėgėlių, kurie įstengė gauti vizas, nuolatinė srovė pradėjo plaukti Atlantu dangiausia į Pietų Amerikos valstybes.

Komiteto atstovaujamos 36 valstybės. Jis buvo pradžioje sudarytas ispanų raudoniesiems ir vokiečių antinaciams remti. Dabar jo veikla yra žymiai išplėsta. Sovietų Sąjunga, kaip žinoma, iš komiteto dėl nuomonių skirtumo yra pasitraukusi.

KONFISKUOTA. J.Jazminas.

Šiomis dienomis Innsbrucke išleista J.Jazmino knyga "Ieva ir jos žaltys", kuri 1937 m.Kaune buvo konfiskuota. /Red./.

Rašinėdamas laisvu laiku, kartą pastebėjau, kad lagaminas prisirinko pilnas popieriaus ir jį reikėtų patuštinti. Pradėjau ieškoti leidėjo. Bet kiek neieškojau, viskas buvo veltui. "Ne",- sakė man rimtos leidyklos, "mums tai netinka. "Ne",-sakė man ne taip rimtos leidyklos,-"apysakaitės neturi rinkos. Štai jei tai būtų romanas, bile koks romanas, tai būtų kitas reikalas. Mūsų publika teskaito romanus...

Ką turėjau daryti? Pasitaikė, kad mano kišenėje tuomet skambėjo keletas skatikų, taigi, nutariau juos geram tikslui sunaudoti - išleisti apysakaites, kurių niekas neskaito.
Pirma knyga išėjo gerai. Tiesa, apie ją koks kritikas ar recenzentas puse burnos neprasitarė. Tur būt, skaitė žemiau kritikos, o gal dėl to, kad tuose sluoksniuose neturėjau nei draugų nei pažįstamų...
Tačiau antra knyga, kurią maniau išleisti kelių šimtų tiražu, svarbiausia, draugams ir pažįstamiems, užkliuvo. Kai užėjau spausdinio pasiimti, spaustuvininkas juokdamasis tarė:"Jūsų spausdinį cenzūra pričiupo. Aš gavau parėdymą spausdinio iš spaustuvės neišleisti."
Nuėjau į Miesto ir Apskrities Viršininko Įstaigą. Čia spaudos skyriuje radau kažkokį pageltusį valdininką. "Sakykite, ką baisaus jūs mano knygoje atradote? Man atrodo, kad joje nieko pavojingo valstybės saugumui nėra." "A, tai jūsų knyga," valdininkas nesmagiai pasiraivė,"taip nieko labai pavojingo, bet ji vis dėlto netinkama moksleiviams skaityti. "Betgi, pagaliau, aš ne moksleiviams ir rašiau". "Taip, o vis dėlto gimnazistai skaitytų, žinote. Aplamai, aš čia nieko nebegaliu pakeisti, viršininko rezoliucija jau uždėta ir byla pasiųsta Vidaus reikalų ministerijon. "
Nuėjau Vidaus Reikalų ministerijon ir užėjau pas Spaudos referentą. Čia prie vieno stalo keleta žmonių kaip tik skaitė mano knygą. Nieko labai baisaus nėra, bet ją galutinai pražudė viena apyskaitė... "Bet juk tai tik viena, tai aš galiu ją išimti". "Jau pervėlu: ministeris nutarimą patvirtino".
Čia aš sukaupęs visą drąsą tariau:"Tai gal aš galėčiau pasikalbėti su ponu ministeriu?" "Deja, ministerio nėra, išvyko atostogų. Bet savo nutarimo jis jau vis tiek nepakeistų".
Man teliko atsisveikinti ir išeiti. Išėjęs galvojau, ką dar galėčiau padaryti. Aš, žinoma, nemaniau, kad šita biurokratija galėtų mano knygą ant visados palaidoti, bet man pikta buvo dėl tokio beatodairiško elgimosi su knyga, kaip sunkiose sąlygose atsirandančia. Čia man atėjo galvon mintis kreiptis pas vieną mūsų seną spaudos laisvės kovotoją. Aš parašiau jam laišką ir netrukus gavau atsakymą. Jis rašė, kad dabar jokios įtakos neturįs ir, deja, nieko padarytį negalįs.
Ir taip tada spausdinys žuvo, o aš nutariau uždaryti lagaminą ir palaukti geresnių laikų, kurių vis dar tikiuosi sulaukti.

K N Y G O S .

J.Jazminas. Ieva ir jos žaltys. Innsbruckas, 1946. Turiny: Ponioms pirmenybė. Atvirkščia laimė. Modus vivendi. Katriutės sąskaita. Grožio auka. Sužadėtinių pragitis. Kriminalinis nusikaltimas. Egipto dievai. Nuvainikuota dovivė ir kt. Viso 33 apysakaitės. Kaip įžangoje pasakyta, tai nėra nauja knyga, o 1937 metais Kaune konfiskuota.
Galima gauti Redakcijoje. Kaina 10 šilingų.

"Prošvaistė" - Nr.1. Pizoje studijuojančių lietuvių periodinis leidinys. Turinyje daug beletristikos ir šiek tiek informacijos. "Prošvaistė" pasižymi savo tikra kultūringa išorine išvaizda.

P A S K U T I N Ė S Ž I N I O S .

ATVIRAS LIETUVOS PARTIZANŲ KARAS PRIEŠ RAUDONĄJĄ ARMIJĄ.

Tokia antrašte š.m. sausio mėn. 5 d. "Daily Mail" kontinentalinė laida deda pirmame puslapyje savo specialaus korespondento pranešimą, kurį pažodžiui paduodame:
Hamburg, 4 sausio. Virš 10.000 ginkluotų partizanų veda atvirą karą su Rusijos armija Lietuvoje.
Atvykstą į Britų zoną baltai ir Baltijos vokiečiai vaizdžiai nupasakoja šios pogrindinės armijos veikimą, kuri turi tris generolus ir susideda iš lietuvių, lenkų ir apie 1000 vokiečių.
Geležinkelių stočių ir mažų raudonosios armijos bei rusų policijos dalinių puolimai vyksta kasdieną, taip pat dažnai įvyksta didesnės kovos, kaip kad nesenai vieno miesto, turinčio 5000 gyventojų, puolimas, kurio metu raudonosios armijos įgula iš 150 žmonių tapo sunaikinta, o jos maisto ir ginklų atsargos paimtos.
Prieš pranešėjus imamasi griežtų priemonių - jų visa šeima partizanų nužudoma.
Aštuonios raudonosios armijos divizijos kovoja su partizanais, kurie po veiksmų išsisklaido ir slepiasi miškuose ir kaimuose.
Nesenai keletas jų tapo suimta, nors jie, kad išvengus suėmimų, turi įsakymą nusišauti.
Du jų tapo priversti pasakyti kaimų, kur slėpėsi, pavadinimus, ir visi tų kaimų gyventojai tapo išvežti į Sibirą.
Partizanai žudo visus bolaisvius, patenkančius į jų rankas, bet nesenai du raudonosios armijos karininkai patenkinamai įrodė, kad jie yra antikomunistai ir dabar jie kovoją partizanų gilėse

---

UŽSIRAŠIUSIŲ VYKTI ARGENTINON D Ė M E S I U I.

Kad palengvinus affidavitų gavimą, reikalingi pavardes užsirašiusių vykti Argentinon paskelbti Argentinos lietuvių spaudoje. Kas nenorėtų, kad jo pavardė būtų skelbiama, turi kuo skubiausiai pranešti Innsbrucko Lietuvių Sąjungos Emigracijos sekcijai /Ed. Vasiliauskui/: Innsbruck, Suedtirolerpl. 10/II.

Sekantį "Alpių Aido" numerį numatoma išleisti apie šio mėnesio pabaigą. Visi Turintieji medžiagos, ypač naujų žinių, prašomi siųsti Innsbrucko Lietuvių Sąjungon, Innsbruck, Suedtirolerpl. 10/II.

T U R I N Y S .

1. Redakcijos žodis.
2. JAV Prezidentas priėmė lietuvių delegaciją.
3. Atlanto Charta - lietuvio priminimas.
4. Iš BALF seimo New Yorke.
5. Lietuvoje.
6. Lietuviai svetur.
7. Studentai.
8. Vietinės žinios.
9. Iš Innsbrucko studentų gyvenimo.
10. Naujieji lietuviai daktarai.
11. Emigracijos galimybės.
12. Emigracia Kanadon.
13. Faktai apie Aliaską.
14. Lietuviams tremtiniams žinotina.
15. Išvykimo galimybės Kolumbijon.
16. Baltai anglių kasti.
17. 4 garlaiviai vežios pabėgėlius.
18. Baltai nenori grįžti.
19. Pabėgėliai pradėjo plaukti.
20. Konfiskuota.
21. Knygos.
22. Paskutinės žinios.
23. Užsirašiusių vykti Argentinon dėmesiui.
24. Redakcijos pranešimas.
25. Turinys.

Leidžia Lietuvių Sąjunga Tirolyje.
Redaguoja redakcinis kolektyvas.